

angår selskaber m. v. en bestemmelse om, at som skattepligtig indkomst behandles ikke alene de beløb, der udbetales delta-gerne som rente eller udbytte af indbetalte beløb, men også i årets løb stedfundne afbetalinger på gæld, ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser af årets overskud til reservefond, sikkerhedsfond og andre lignende fonds. Læst efter ordene kunne bestemmelsen opfattes således, at den afgav hjemmel for at afkræve et selskab indkomstskat af det i et regnskabsår udbetalte udbytte, selvom regnskabsåret udviste et driftsunderskud, og udbytteudbetalingen hidrørte fra opsparede fonds. I praksis har bestemmelsen dog altid været opfattet således, at den alene går ud på at fastslå, at måden, på hvilken selskabet *fordeler* sit overskud, skal være uden betydning for, i hvilket omfang dette skal anses for skattepligtigt, og der har aldrig hersket tvivl om, at den skattepligtige indkomst for selskaber m. v. skal opgøres efter samme principper, som gælder for personer. Dette foreslås nu udtrykkeligt fastsat i loven forsåvidt angår alle andre selskaber og foreninger end de kooperative virksomheder, for hvis vedkommende særlige regler gives i §§ 44—46. Reglen i sidste led om, at der som grundlag for ansættelsen af selskaber for et givet skatteår skal benyttes det indkomstår, som udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, betyder, at man for selskabers vedkommende også får de regnskaber med, som afsluttes inden den 1. april. Grunden hertil er den samme, som har ført til, at ligningsfristerne for selskaber er forrykket i forhold til ligningen af personer, jfr. § 118 stk. 1, hvorefter selvangivelserne for selskaber først skal være indsendt inden udgangen af april måned, og §§ 129 og 136 angående ligningsfristerne, nemlig at mange selskaber først afslutter deres regnskaber og deklarerer udbytte i de første måneder af kalenderåret. Dispensationsbeføjelsen i § 18, stk. 5, finder iøvrigt tilsvarende anvendelse på selskaber, og der kan om dens anvendelse henvises til bemærkningerne til § 18, stk. 5.

Stk. 2. Her fastslås, at erlagte forfaldne skatter i henhold til nærværende kapitel kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Dette gælder for aktieselskaber m. v. såvel med hensyn til indkomstskatten som udbytte-skatten.

Stk. 3. Med henblik på tilfælde, hvor en udlænding er undergivet begrænset skattepligt her i landet af indtægter fra en her i landet udøvet filialvirksomhed, indeholder forslaget § 21, stk. 2, en regel, der tilsigter at forhindre, at skattepligten omgås ved en vilkårlig nedbringelse af filialvirksomhedens overskud, jfr. bemærkningerne til den nævnte bestemmelse. Når den herværende virksomhed udøves igennem et her i landet indregistreret aktieselskab, vil der være tilsvarende mulighed for, at dette selskabs nettooverskud søges formindsket gennem vilkårlige, udelukkende af skattemæssige grunde foretagne regnskabsmæssige posteringer eller prisberegninger, og man har derfor fundet det rigtigst i loven at optage en bestemmelse, der tilsigter at ramme sådanne omgælsforsøg, iøvrigt i overensstemmelse med, hvad man har været inde på i praksis.

Til § 43.

Nr. 1. Bestemmelsen om, at *overkurs ved aktieemissioner* ikke skal medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, svarer til den i den nugældende statsskattelovs § 4, sidste stykke, indeholdte regel.

Nr. 2. Efter de nugældende regler vil et selskab, som modtager *aktieudbytte fra et andet selskab*, blive indkomstbeskattet af dette udbytte, uanset at udbyttet allerede har været undergivet beskatning hos det udbyttegivende selskab. For at afbøde en sådan dobbeltbeskatning er der i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, givet finansministeren bemyndigelse til at tilstå moderselskabet en fritagelse for eller nedsættelse af skatten af udbyttet fra datterselskabet. Sådan lempelse kan dog kun tilstås i tilfælde, hvor moderselskabet ejer og i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og kan ikke overstige det beløb, som det påhviler datterselskabet at udrede i indkomstskat af det pågældende udbytte. Med hensyn til den overordentlige indkomstskat af aktieselskaber indeholdes der i de årlige udskrivningslove en videregående regel forsåvidt angår selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, idet i disse tilfælde lempelse kan ydes, når blot moderselskabet i hele det pågældende driftsår har ejet mindst